

П р е г л е д.

СТ. КОСТОВ:

По вжпроса за езиковото новаторство.

Година от как се яви статията на А Страшимиров — Езиково новаторство. (Наши дни. год. I, кн. I. Януари); и тая на професор Д-р Ст. Младенов — Кжм вжпроса за езиковото новаторство у нас. (Слънце, год. III. кн. 2).

Известния писател, с големи заслуги кжм родното слово и творчество — Ан. Страшимиров и младия, с дарования професор Ст. Младенов, преди година, казаха думата си по езиковото новаторство у нас. Работите на двамата извикват вжпроси, които са от голем интерес за разхубавяване на езика ни. И ако сега се спираме на тоя вжпрос, то не е, че ще кажем нещо по-ново; а да спрем още веднаж вниманието на читателя вжрху тоя толкова важен вжпрос и да кажем онава, което ни са вижда не сжвсем тжй, както поджржат двамата уважаеми автори.

Антон Страшимиров, последователен на себе си, от години поджржа известни вжзгледи за развитието на нашия език и нашата художествена литература. Онези, които са следили внимателно редактираните от него списания: Праг, Наш живот, Наблюдател, Наши дни, знаят какво е написал до сега той. Последната му работа Езиково новаторство е едно обобщение на изказани вече мисли и доведени до едно по-общо заключение.

„Пресжздаването и разхубавяването на езика в една страна не е работа на езиковедци: не науката дава — и може да даде — верното чувствуване на езика. С наука може да се открият — и да се посочат — вжзприети неправилности и чуждици, през дадено време в книжовния език на всеки народ. Само това — не и повече. Навикжт е втора природа. Само след завжршено оформяване на стилисти от разни литературни направления и школи може да се постигнат чувствуването за красота, звучност и богатство на езика.“ У нас според Страшимиров може би сме пред таква явление. „Стилжт на дедо Славейков, Каравелов, Ботйов, Вазов и на Алека вжрвят по една посока, а тия на П. Славейков, П. Тодоров и Ив. Кирилов — по друга. Между тези езикови де-